

har indhentet Oplysninger. Jeg skal ikke udvise den videre, da den ikke giver Anledning til nogen Indstilling, idet Spørgsmaalet var om en Forøgelse af 100 Rdr. 63½ Sk. paa Grund af en forhøjet Capitelstart. Det Spørgsmaal er afgjort, og det var ogsaa med Hensyn til, at det vilde komme under Thingets Bortering ved foregaaende Endringsforslag, at Udvalget ikke har gjort nogen Indstilling desangaaende. Den anden Post, som ligeledes hører til de 6, angaaer Klubskatten. Den træder kun her frem som en Udbetaling i Kultusministeriet, men er allerede afgjort ved den 26de Antegningspost paa Indtægtsiden. Ved den 6te Antegningspost er der et Spørgsmaal med Hensyn til, at der ved det kongelige naturhistoriske Museum er bleven en Gage til Beløb 760 Rdr. ledig derved, at den Embedsmand, som den tilkom, havde faaet Reisetilbedelse, og Museet antog sig nu berettiget til ikke at indbetale det besparede Beløb i Statskassen, men at indbrage denne Gage uden videre under Museets Kassebeholdning for at benytte den til Indkjøb af Gjenstande, som man havde overdraget denne Embedsmand paa sin Reise at anskaffe. Det har imidlertid vist sig ved de Oplysninger, som ere indhente af Folkethingets Udvalg, at af disse 760 Rdr. hidrøre de 360 Rdr. fra det Lundske Legat, som er givet særligt til dette Museum, og som man derfor ikke kunde indbrage i Statskassen, hvorimod de 400 Rdr. var strengt taget Statskassen berettiget til at forlange tilbagebetalt. Imidlertid har man ikke fundet Anledning til at gjøre dette. Det er ogsaa indstillet af Statsrevisionen, at denne Tilladelse til at benytte dem paa den Maade, der er paatænkt af Bestyrelsen, skulde tiltrædes. Der er kun i Statsrevisionens Indstilling gjort den Forandring, at de 360 Rdr., som Statskassen ikke ansees berettiget til at indbrage, ikke behøves at billiges, hvorimod der med Hensyn til de 400 Rdr. trænges til en Approbation af Rigsdagen, og derfor er det, at Udvalget har forandret 760 til 400. Ved den 10de Antegningspost er der indstillet af Statsrevisionen en Sum af 680 Rdr. 90 Sk., idet den Conto under det kongelige Theater, som benevnes Fen eller Spillepræmie, har udgjort denne Sum mere, end der-

til var opført i Finantsloven. Beregningen er skeet ifølge den kongelige Resolution af 29de Juni 1842, idet denne Resolution bestemmer, at 10 pCt. af Brutto-Indtægten er Bestyrelsen berettiget til at anvende til Fen. Da Summen imidlertid har oversteg den i Finantsloven gjorte Bevilling, har Statsrevisionen indstillet det og Fleertallet af Udvalget har ogsaa anseet det nødvendigt, at der gaves en Tilfælgelse. Bevillingen bliver i Virkeligheden en formel Sag, men Fleertallet henregner den Slags Poster til dem, der ere calculerede i Finantsloven, og forsaavidt Calculen ikke strækker til, mener Fleertallet, at der maa en Tilfælgelse til fra Rigsdagens Side. Betragtningen maa være den samme som med Hensyn til Pensionsloven. Jeg skal derfor opsætte at høre mig næiere derom, indtil jeg kommer til den 16de Antegnning, hvor Mindretallet har gjort en Indstilling. Den næste Antegningspost angik Missionscollegiet. Der er allerede i Betænkningen udhævet de store Vanskeligheder, som Statsrevisionen har haft at kæmpe imod for at faae fat paa dette Regnskab, og at det kun er lykkes for et eneste Aar men for de andre Aaringer siden 1850 har Statsrevisionen, naagtet stadig Paamindeelse, ikke kunnet erholde dette Regnskab og altsaa ikke derom gjøre nogen Indstilling eller give nogen Betænkning. Grunden, hvorfor Regnskabet ikke har været at erholde, har flere Gange været paatalt i Rigsdagen. Jeg skal imidlertid ikke gaae ind herpaa, eftersom Forholdet nu er ordnet, idet der i det Svar, som Udvalget har modtaget fra Kultusministeriet og som findes trykt under Bilag C, er erklæret, at Missionscollegiet er inddraget under Ministeriet og at der er givet Ordre til at forfatte ikke blot Regnskab for det forløbne Aar, men tillige en Regnskabsoversigt over alle de foregaaende Aar, for hvilke der mangler Regnskab. Udvalget har derfor meent, at det nu, da Sagen er ordnet og man altsaa veed, at man faaer de Regnskaber, som ere nødvendige, vilde være rigtigst at tage den Beslutning, at det blev Revisionen for 1859—60, som i denne Henseende paaseer det Fornødne. Det vil sees, at der udtrykkelig er nævnt Revisionen for 1859—60, idet dette Spørgsmaal ikke vil komme til Afgjørelse,